

แคนตาลูป ลูกเล็กๆ

มีอะไรที่เวสตันช่วยเนทได้บ้าง?

โดย อแมนดา จอย เพนรอต-แจง
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา

เวสตันกำลังเล่นอยู่นอกบ้านเมื่อรถเก๋งและรถตู้ชนท้ายกันใหญ่ขับไปบ้านฝั่งตรงข้ามถนน เด็กหลายคนลงจากรถ หนึ่งในนั้นคือเด็กชายที่ดูเหมือนอายุรุ่นราวคราวเดียวกับเวสตัน

เวสตันวิ่งเข้าไปในบ้าน “คุณแม่ คุณพ่อครับ! ครอบครัวใหม่กำลังย้ายเข้ามา!”

คุณพ่อเงยหน้าขึ้นจากงานที่ทำอยู่ “นั่นเยี่ยมเลย”

“ผมอยากพบพวกเขา” เวสตันบอก “คุณพ่อมากับผมได้ไหมครับ?”

“แน่นอน!”

เวสตันกับคุณพ่อเดินข้ามถนนไปบ้านเพื่อนบ้านใหม่ของพวกเขา เมื่อเคาะประตู ผู้หญิงคนหนึ่งมาที่ประตู เด็กชายอายุรุ่นเดียวกับเวสตันยืนอยู่ข้างหลังเธอ

เวสตันโบกมือ “สวัสดี ฉันเวสตันนะ เธอชื่ออะไรเหรอ?”

เด็กชายก้าวออกมาจากข้างหลังคุณแม่ของเขา “ฉันชื่อเนท”

“อยากมาเล่นที่บ้านฉันไหม?” เวสตันถาม

เนทมองที่คุณแม่ของเขา

“ลูกไปได้นะ” เธอบอก “กลับบ้านให้ทันเวลารับประทานอาหารเย็นนะ”

หลังจากนั้น เวสตันเล่นกับเนทเกือบทุกวัน เขามีความสุขมากที่มีเพื่อนใหม่ พวกเขาจี้จักรยาน ว่ายน้ำที่สระ และเล่นเป็นโจรสลัดที่สวนสาธารณะ บางครั้งเวสตันไปเล่นที่บ้านของเนทด้วย ทุกคนในครอบครัวของเนทน่ารัก!

วันหนึ่ง คุณพ่อของเนทป่วยหนัก เขาต้องไปโรงพยาบาล ความเจ็บป่วยแย่งลงเรื่อยๆ เนทกับครอบครัวก็กังวลมาก

เวสตันกังวลด้วย ทุกคนที่โบสถ์อดอาหารและสวดอ้อนวอนให้คุณพ่อของเนท เวสตันอดอาหารด้วย เขาหวังปาฏิหาริย์ แต่คุณพ่อของเนทเสียชีวิต

เมื่อวันเวลาผ่านไป เวสตันเห็นว่าเนทกับครอบครัวเศร้ามากเพียงใด เขาต้องการให้กำลังใจ จึงเดินข้ามถนนมาเคาะประตูบ้านของเนท

“วันนี้ฉันไม่อยากจะเล่น” เนทบอก

“โอ้ โอเค” เวสตันพูด มีอะไรที่เขาทำได้บ้างเพื่อช่วยเนท?

เวสตันกลับบ้านและไปหาคุณแม่ “เนทไม่อยากจะเล่น” เขาบอก

“นั่นเป็นเรื่องยาก” คุณแม่กอดเขา “บางครั้งเมื่อคนเราเศร้า พวกเขาแค่ต้องการเวลาอยู่คนเดียว”

เวสตันพยักหน้า “ผมคิดว่าถ้าคุณพ่อเสียชีวิต ผมคงไม่อยากจะเล่นเหมือนกัน”

แต่เวสตันยังคงต้องการช่วยให้เนทกับครอบครัวรู้สึกดีขึ้น เขานึกออกแล้ว “กรร ไกรอยู่ที่ไหนครับ?” เขาถาม “ผมอยากให้บางอย่างกับเนทจากสวนของเรา!”

เวสตันไปที่สวนหลังบ้านและหาบางอย่างให้เพื่อนของเขา เขามองไปในดินที่พวกเขาปลูกแครอทไว้ แต่แครอทยังไม่พร้อมเก็บ เขาค้นหาตามดินของไม้ผลแต่พบเพียงกิ่งก้านเปล่าๆ

จากนั้นเวสตันก็มองได้ไม้เลื้อยที่มีใบใหญ่ เขาค้นใบไม้ ออกไปสองสามใบและพบแคนตาลูปสีเขียวลูกเล็กๆ ที่กำลังเติบโตอยู่บนเถา นี่คือแคนตาลูปที่เขาปลูกและรดน้ำเอง!

หวังว่าเนทและครอบครัวของเขาจะชอบเมลอนนะ เวสตันตัดมันออกจากเถาแล้วอุ้มเข้าไปข้างใน จากนั้นเขาก็เขียนข้อความแนบไปกับของขวัญของเขา

เมื่อการ์ดเสร็จ เวสตันก็วางแคนตาลูปและการ์ดอย่างระมัดระวังไว้ที่หน้าประตูบ้านของเนท จากนั้นเขาก็กริ่งประตูแล้ววิ่งกลับบ้านให้เร็วที่สุด *ฉันหวังว่าพวกเขาจะชอบนะ* เวสตันคิด

ต่อมา เวสตันเห็นครอบครัวของเนทที่บาร์บีคิวแถวบ้าน

“นั่นเป็นแคนตาลูปที่ดีที่สุด!” น้องสาวของเนทกล่าว

“เราไม่แน่ใจว่ามันคืออะไรในตอนแรก” เนทหัวเราะ “เราคิดว่าเป็นมะพร้าวแปลกๆ!”

“ขอบคุณสำหรับของขวัญอันหอมหวาน” คุณแม่ของเนทบอก

เวสตันรู้สึกอบอุ่นเมื่อเนทกอดเขา เขาไม่สามารถจัดความเศร้าของเขาเพื่อนออกไปได้ แต่แคนตาลูปลูกเล็กๆ เถานั้นก็ช่วยสร้างรอยยิ้มได้ ●